Дата прийняття:	26/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	26/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF VELEČKA AND OTHERS v. LITHUANIA *(Applications nos. 56998/16 and 3 others)*
Зміст:	Заявники, Сауліус Велека, Норбетас Тускус, Андріус Петкаускас та Тадас Петросіус є громадянинами Литви, які народились у 1971, 1975, 1974 та 1981 роках відповідно. Справа стосувалася їхніх скарг на надмірну тривалість досудового тримання їх під вартою впродовж майже 5 років. Заявники були затримані в січні 2013 року за підозрою у зберіганні та збуті наркотичних засобів та психотропних речовин в особливо

	великих розмірах, що були вчинені організованою злочинною групою. Вони були поміщені під варту. Суди продовжували строк запобіжного заходу кожні два-три місяці з мотиву наявності ризику переховування заявників та запобігання вчинення ними нових злочинів. Мотиви суду у продовженні строків перебування під вартою ґрунтувалися на тяжкості злочинів, у скоєнні яких підозрювалися заявники, наявності судимостей та відсутності у них роботи. Під час досудового розслідування, яке тривало впродовж 1 року та 6 місяців, суди також мотивували продовження строку тримання під вартою заявників необхідністю проведення додаткових слідчих дій, які включали в себе, окрім іншого, звернення із запитами про міжнародну правову допомогу з метою отримання доказів. Справа за обвинуваченням заявників була передана до суду в липні 2014 року. Судовий розгляд включав у себе 41 судове засідання, на яких були присутні 13 обвинувачених та 85 свідків. Суди неодноразово відкладали розгляд справи, у більшості випадків з причин процесуального характеру. Заявники були визнані винними за пред'явленими обвинуваченнями вироком суду в грудні 2017 року. Пану Велеці було призначено покарання у виді позбавлення волі строком на 14 років та 6 місяців, тоді як три інших заявника були засуджені до 13 років позбавлення волі. Зараз справа перебуває на стадії апеляційного перегляду.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (надмірна тривалість досудового тримання під вартою заявників).